

“मीठे बच्चे- बाबाको श्रीमतद्वारा तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ, त्यसैले उहाँको श्रीमतको शास्त्र हो सर्व शास्त्र शिरोमणि श्रीमद् भगवत गीता।”

प्रश्न:- सत्ययुगमा हरेक चीज अति राम्रो, सतोप्रधान हुन्छ, किन ?

उत्तर:- किनकि वहाँ मनुष्य सतोप्रधान हुन्छन्। जब मनुष्य राम्रा हुन्छन् तब सामग्री पनि राम्रा हुन्छन् र मनुष्य नराम्रो भएपछि सामग्री पनि नोक्सानकारक हुन्छन्। सतोप्रधान सृष्टिमा कुनै पनि वस्तु अप्राप्त हुँदैन, केही पनि कहाँबाट मगाउनु पर्दैन।

ओम् शान्ति। बाबाले यस शरीरद्वारा सम्झाउनु हुन्छ। यिनलाई जीव भनिन्छ, यिनमा आत्मा पनि छ। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- परमपिता परमात्मा पनि यिनमा हुनुहुन्छ। यो त सबैभन्दा पहिला पक्का हुनुपर्छ। यिनलाई दादा पनि भन्दछन्। यो त बच्चाहरूलाई निश्चय छ। यस निश्चयमा नै रमण गर्नु छ। वास्तवमा बाबाले जसमा पदार्पण गर्नु भएको छ वा अवतार लिनु भएको छ, उनको लागि बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- म यिनको धेरै जन्मको अन्त्यको पनि अन्त्यमा आउँछु। बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- यो हो सर्व शास्त्र शिरोमणि गीताको ज्ञान। श्रीमत अर्थात् श्रेष्ठ मत। सर्वश्रेष्ठ मत हो उच्चभन्दा उच्च भगवान्को। जसको श्रीमतद्वारा तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ। तिमी भ्रष्ट मनुष्यबाट श्रेष्ठ देवता बन्छौ। तिमी आउँछौ नै यसैले। बाबा पनि स्वयं भन्नुहुन्छ- म आउँछु तिमीलाई श्रेष्ठाचारी, निर्विकारी देवी-देवता बनाउन। मनुष्यबाट देवता बन्ने अर्थ पनि बुझ्नु छ। विकारी मनुष्यबाट निर्विकारी देवता बनाउन आउनुहुन्छ। सत्ययुगमा मनुष्य रहन्छन् तर दैवी गुणवाला। अहिले कलियुगमा छन् आसुरी गुणवाला। हो सारा मनुष्य सृष्टि, तर त्यो हो ईश्वरीय बुद्धि, यो हो आसुरी बुद्धि। वहाँ ज्ञान, यहाँ भक्ति। ज्ञान र भक्ति अलग-अलग हो नि। भक्तिका पुस्तक कति र ज्ञानका पुस्तक कति छन्। ज्ञानको सागर बाबा हुनुहुन्छ। उहाँको पुस्तक पनि त एकै हुनुपर्छ। जसले धर्म स्थापना गर्छन्, उनीहरूको पुस्तक एक हुनुपर्छ। उनलाई धार्मिक पुस्तक भनिन्छ। पहलो धार्मिक पुस्तक हो गीता। श्रीमद् भगवत गीता। यो पनि बच्चाहरूले जान्दछन्- पहला आदि सनातन देवी-देवता धर्म हुन्छ, न कि हिन्दू धर्म। मनुष्य सम्झन्छन्- गीताद्वारा हिन्दू धर्म स्थापना भयो र गीता उच्चारण गरे कृष्णले। जोसँग सोध्यौ भने पनि भन्छन्- परम्परादेखि कृष्णले भनेका हुन्। कुनै शास्त्रमा शिव भगवानुवाच छैन। श्रीमद् कृष्ण भगवानुवाच लेखिदिएका छन्, जसले गीता पढेका छन्, उनलाई सहज समझमा आउँछ। अहिले तिमीले बुझेका छौ- यसै गीता ज्ञानद्वारा मनुष्यबाट देवता बनेका हौं, जुन अहिले बाबाले तिमीलाई दिइरहनु भएको छ। राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। पवित्रता पनि सिकाइरहनु भएको छ। काम महाशत्रु हो, यसद्वारा नै तिमीले हार खायौ। अब फेरि यसलाई जितेर तिमी जगतजित अर्थात् विश्वको मालिक बन्छौ। यो त धेरै सहज छ। बेहदको बाबा बसेर यिनीद्वारा तिमीलाई पढाउनु हुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूका पिता। यी हुन् फेरि बेहदका पिता, मनुष्यहरूका। नाम नै छ प्रजापिता ब्रह्मा। तिमीले कसैसँग पनि सोध्न सक्छौ- ब्रह्माको पिताको नाम बताउनुहोस् भनेमा अलमलिन्छन्। ब्रह्मा-विष्णु-शंकर हुन् रचना। यी तीनको कोही त पिता हुनुहुन्छ नि। तिमीले देखाउँछौ- यी तीनका पिता हुनुहुन्छ निराकार शिव। ब्रह्मा-विष्णु-शंकरलाई सूक्ष्मवतनका देवता देखाउँछन्। उनीहरूभन्दा माथि हुनुहुन्छ शिव। बच्चाहरूले जान्दछन्- शिवबाबाको बच्चाहरू जति पनि आत्माहरू छन्, उनीहरूको आफ्नो शरीर त हुन्छ। उहाँ त सदैव निराकार परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा भइसकेको छ- निराकार परमपिता

२०७२ पौष ३० बिहीबार १४-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

परमात्माका हामी बच्चाहरू हौं। आत्माले शरीरद्वारा भन्छ— परमपिता परमात्मा। कति सहज कुरा छ। यसलाई भनिन्छ— अल्फ र बे। पढाउँछ कसले? गीताको ज्ञान कसले सुनायो? निराकार बाबाले। उहाँको कुनै ताज आदि छैन। उहाँ ज्ञानको सागर, बीजरूप, चैतन्य हुनुहुन्छ। तिमी पनि चैतन्य आत्मा हौ नि! सबै वृक्षहरूको आदि-मध्य-अन्त्यलाई तिमीले जान्दछौ। हुन त माली होइनौ तर जान्न सक्छौ— कसरी बीउ रोपिन्छ, त्यसबाट वृक्ष निस्कन्छ। त्यो त हो जड वृक्ष, यो हो चैतन्य। तिम्रो आत्मामा ज्ञान छ, अरू कसैको आत्मामा ज्ञान हुँदैन। बाबा चैतन्य मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुनुहुन्छ। त्यसैले वृक्ष पनि मनुष्यहरूको हुन्छ। यो हो चैतन्य रचना। बीज र रचनामा फरक त छ नि! आँपको बीउ रोप्दा आँप निस्कन्छ, फेरि वृक्ष कति ठूलो हुन्छ। त्यसैगरी मनुष्यको बीजबाट मनुष्य कति पैदा हुन्छन्। जड बीजमा कुनै ज्ञान हुँदैन। उहाँ त चैतन्य बीजरूप हुनुहुन्छ। उहाँमा सारा सृष्टि रूपी वृक्षको ज्ञान छ— कसरी उत्पत्ति, पालना फेरि विनाश हुन्छ। यो धेरै ठूलो वृक्ष समाप्त हो फेरि अर्को नयाँ वृक्ष कसरी खडा हुन्छ! यो गुप्त छ। तिमीलाई ज्ञान पनि गुप्त मिल्छ। बाबा पनि गुप्त रूपमा आउनु भएको छ। तिमीले जान्दछौ— यो कलमी लागिरहेको छ। अहिले त सबै पतित बनेका छन्। राम्रो बीजबाट सबैभन्दा पहिलो नम्बरमा जुन पात निस्क्यो, ऊ को थियो? सत्ययुगको पहिलो पात त कृष्णलाई नै भनिन्छ, लक्ष्मी-नारायणलाई होइन। नयाँ पात सानो हुन्छ। पछि गएर ठूलो हुन्छ। यस बीजको कति महिमा छ। यो त चैतन्य हुनुहुन्छ नि। फेरि पातहरू पनि निस्कन्छन्। उनीहरूको महिमा त हुन्छ। अहिले तिमी देवी-देवता बनिरहेका छौ। दैवी गुण धारण गरिरहेका छौ। मूल कुरा नै यो हो— हामीले दैवीगुण धारण गर्नु छ, यी जस्तो बन्नु छ। चित्र पनि छन्। यो चित्र नहुँदो हो त बुद्धिमा ज्ञान नै आउँदैनथ्यो। यी चित्र धेरै काममा आउँछन्। भक्तिमार्गमा यी चित्रहरूको पनि पूजा हुन्छ। ज्ञान मार्गमा यी चित्रहरूद्वारा तिमीलाई ज्ञान मिल्छ— यस्तो बन्नु छ। भक्ति मार्गमा यसरी जान्दैनन्— हामी यस्तो बन्नु छ। भक्ति मार्गमा मन्दिर कति बन्छन्। सबैभन्दा धेरै मन्दिर कसको हुन्छ? अवश्य शिवबाबाको हुन्छ, जो बीजरूप हुनुहुन्छ। फेरि उहाँको पछि पहिलो रचनाको मन्दिर हुन्छन्। पहिलो रचना यो लक्ष्मी-नारायण हो। शिवको पछि यिनको पूजा सबैभन्दा धेरै हुन्छ। माताहरूले त ज्ञान दिन्छन्, उनको पूजा हुँदैन। उनले त पढाउँछन् नि। बाबाले तिमीलाई पढाउनु हुन्छ। तिमीले कसैको पूजा गर्दैनौ। पढाउनेको अहिले पूजा गर्न सकिँदैन। तिमी जब पढेर फेरि अनपढ बन्छौ तब फेरि पूजा हुन्छ। तिमी नै देवी-देवता बन्छौ। तिमीले नै जान्दछौ— जसले हामीलाई यस्तो बनाउनु हुन्छ, उहाँको पूजा हुन्छ फेरि हाम्रो पूजा हुन्छ, क्रमैसँग। फेरि गिर्दै-गिर्दै पाँच तत्त्वहरूको पनि पूजा गर्न थाल्छन्। शरीर ५ तत्त्वहरूको हो नि। ५ तत्त्वहरूको पूजा गर या शरीरको गर, एकै हुन जान्छ। यो ज्ञान त बुद्धिमा छ। यी लक्ष्मी-नारायण सारा विश्वको मालिक थिए। यी देवी-देवताहरूको राज्य नयाँ सृष्टिमा थियो। तर त्यो कहिले थियो? यो जान्दैनन्, लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। अब लाखौं वर्षको कुरा त कहिल्यै कसैको बुद्धिमा रहन सक्दैन। अहिले तिमीलाई स्मृति छ— हामी आजभन्दा ५००० वर्ष पहिले आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थियौं। देवी-देवता धर्मका फेरि अन्य धर्ममा परिवर्तित भएका छन्। हिन्दू धर्म भन्न सकिँदैन। पतित हुनाले आफूलाई देवी-देवता भन्न शोभा दिँदैन। अपवित्रलाई देवी-देवता भन्न सकिँदैन। मनुष्यले पवित्र देवीहरूको पूजा गर्छन्। अवश्य स्वयं अपवित्र छन्। त्यसैले पवित्रको अगाडि शिर निहुराउनुपर्छ। भारतखण्डमा खास कन्याहरूलाई नमन गर्छन्। कुमारहरूलाई नमन गर्दैनन्। नारीलाई नमन गर्छन्। पुरुषलाई नमन किन गर्दैनन्? किनकि यस समय ज्ञान पनि पहिले माताहरूलाई मिल्छ। बाबा यिनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ। यो

२०७२ पौष ३० बिहीबार १४-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 पनि जान्दछौ— वास्तवमा यिनी ज्ञानको बडी नदी हुन्। ज्ञान नदी पनि हुन्, फेरि पुरुष पनि हुन्। यो
 हो सबैभन्दा ठूलो नदी। ब्रह्मपुत्रा नदी हो सबैभन्दा ठूलो, जुन कलकत्ता तर्फ सागरमा गएर मिल्छ।
 मेला पनि वहाँ लाग्छ। तर उनलाई यो थाहा छैन— यो आत्माहरू र परमात्माको मेला हो। त्यो त
 पानीको नदी हो, जसको नाम ब्रह्मपुत्रा राखेका छन्। उनीहरूले त ब्रह्म ईश्वरलाई भन्छन् यसैले
 ब्रह्मपुत्रालाई धेरै पावन सम्भन्छन्। ठूलो नदी भएकाले पवित्र सम्भन्छन्। पतित-पावन वास्तवमा
 गंगालाई होइन, ब्रह्मपुत्रालाई भन्नुपर्छ। मेला पनि यिनको लाग्छ। यो पनि सागर र ब्रह्मा नदीको मेला
 हो। ब्रह्माद्वारा रचना कसरी हुन्छ— यो गहन कुरा बुझ्नु पर्ने हुन्छ, जुन प्रायः लोप हुन्छ। यो त
 बिलकुल सहज कुरा हो नि।

भगवानुवाच, म तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु, फेरि यो दुनियाँ नै समाप्त हो हुन्छ। शास्त्र आदि केही
 पनि रहँदैन। फेरि भक्ति मार्गमा यी शास्त्र हुन्छन्। ज्ञान मार्गमा शास्त्र हुँदैनन्। मनुष्यले सम्भन्छन्—
 यो शास्त्र परम्परादेखि चल्दै आउँछ। ज्ञान त केही छँदै छैन। कल्पको आयु नै लाखौं वर्ष भनिदिएका
 छन् यसैले परम्परा भनिदिन्छन्। यसलाई भनिन्छ— अज्ञान अन्धकार। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई यो
 बेहदको पढाइ मिल्छ, जसबाट तिमी आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य बुझाउन सक्छौ। तिमीलाई यी देवी-
 देवताहरूको इतिहास-भूगोलको पूरा जानकारी छ। यी पवित्र प्रवृत्ति मार्गवाला पूज्य थिए। अहिले
 पुजारी पतित बनेका छन्। सत्ययुगमा हुन्छ पवित्र प्रवृत्ति मार्ग, यहाँ कलियुगमा अपवित्र प्रवृत्ति मार्ग
 छ। फेरि पछि निवृत्ति मार्ग हुन्छ। त्यो पनि ड्रामामा छ। यसलाई संन्यास धर्म भनिन्छ। घरबारको
 संन्यास गरेर जंगलमा जान्छन्। त्यो हो हदको संन्यास। रहन्छन् यसै पुरानो दुनियाँमा नै। अहिले
 तिमीले बुझेका छौं— हामी संगमयुगमा छौं फेरि नयाँ दुनियाँमा जान्छौं। तिमीलाई तिथि, तारिख,
 सेकेण्ड सहित सबै थाहा छ। उनीहरूले त कल्पको आयु नै लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्, यसको पूरा
 हिसाब निकाल्न सकिन्छ। लाखौं वर्षको कुरा त कसैले याद पनि गर्न सक्दैन। अहिले तिमीले बुझेका
 छौ— बाबा के हो, कसरी आउनुहुन्छ, के कर्तव्य गर्नुहुन्छ? तिमीले सबैको कर्तव्यलाई, जन्म-पत्नीलाई
 जान्दछौ। बाँकी वृक्षको पातहरू त धेरै हुन्छन्। त्यो गन्ती कहाँ गर्न सकिन्छ र। यस बेहद सृष्टि
 रूपी वृक्षको कति पातहरू छन्? ५००० वर्षमा यति करोड छन् भने लाखौं वर्षमा कति अनगिन्ती
 मनुष्य हुनुपर्छ। भक्तिमार्गमा देखाउँछन्, लेखिएको छ— सत्ययुग यति वर्षको हुन्छ, त्रेता यति वर्षको
 हुन्छ, द्वापर यति वर्षको हुन्छ। बाबा बसेर तिमी बच्चाहरूलाई यो सबै रहस्य सम्भाउनु हुन्छ।
 आँपको बीज देखेपछि आँपको वृक्ष सामुन्ने आउँछ नि! अहिले मनुष्य सृष्टिको बीजरूप तिम्रो सामुन्ने
 हुनुहुन्छ। तिमीलाई बसेर वृक्षको रहस्य सम्भाउनु हुन्छ किनकि चैतन्य हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— मेरो यो
 उल्टो वृक्ष हो। तिमीले सम्भाउन सक्छौ— जति पनि यस दुनियाँमा छन्, जड वा चैतन्य, हुबहु
 दोहोरिन्छ। अहिले कति वृद्धि भइरहेको छ। सत्ययुगमा यति धेरै हुन सक्दैन। भन्दछन्— फलानो चीज
 आस्ट्रेलियाबाट, जापानबाट आएको हो। सत्ययुगमा आस्ट्रेलिया, जापान आदि कहाँ थिए र। ड्रामा
 अनुसार वहाँका चीज यहाँ आउँछ। पहिले अमेरिकाबाट गहुँ आदि आउँथ्यो। सत्ययुगमा कहींबाट कहाँ
 आउँछ र। वहाँ त हुन्छ नै एक धर्म, सबै चीजहरू भरपुर रहन्छ। यहाँ धर्म वृद्धि भइरहन्छ, यसको
 साथ-साथै सबै चीजहरू कम हुँदै जान्छ। सत्ययुगमा कहींबाट मगाउँदैनन्। अहिले त हेर, कहाँ-
 कहाँबाट मगाउँछन्! मनुष्य पछि वृद्धि हुँदै गएको हो, सत्ययुगमा त अप्राप्त कुनै वस्तु हुँदैन। वहाँका
 हरेक चीज सतोप्रधान, धेरै राम्रो हुन्छन्। मनुष्य नै सतोप्रधान हुन्छन्। मनुष्य राम्रा हुन्छन् भने
 सामग्री पनि राम्रा हुन्छन्। मनुष्य नराम्रा छन् भने सामग्री पनि नोक्सानकारक हुन्छन्।

२०७२ पौष ३० बिहीबार १४-०१-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन विज्ञानको मुख्य चीज हो आणविक बम्ब, जसबाट यो सारा विनाश हुन्छ। कसरी बनाउँछन् ! बनाउने आत्मामा पहिल्यैदेखि नै ड्रामा अनुसार ज्ञान हुन्छ। जब समय आउँछ तब उनमा त्यो ज्ञान आउँछ। जसमा ज्ञान हुन्छ उनैले काम गर्छन् र अरूलाई सिकाउँछन्। कल्प-कल्प जो पार्ट खेलेका छन्, उही खेलिरहन्छन्। अहिले तिमी कति ज्ञानी बन्छौ, यो भन्दा ठूलो ज्ञान हुँदैन। तिमी यस ज्ञानबाट देवता बन्छौ। यसभन्दा उच्च कुनै ज्ञान हुँदैन। त्यो हो मायाको ज्ञान, जसबाट विनाश हुन्छ। ती वैज्ञानिकहरू चन्द्रमामा जान्छन्, खोज्दछन्। तिम्रो लागि कुनै नयाँ कुरा छैन। यो सबै मायाको पम्प हो। धेरै शो गर्छन्, अति गहिराइमा जान्छन्। धेरै बुद्धि लगाउँछन्। केही कमाल गरेर देखाऔं। धेरै कमाल गर्नाले फेरि नोक्सान हुन्छ। के-के बनाइरहन्छन्। बनाउनेले जान्दछ- यसबाट यो विनाश हुन्छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) गुप्त ज्ञानको स्मरण गरेर हर्षित रहनु छ। देवताहरूको चित्रहरूलाई सामुन्ने हेर्दै, उनीहरूलाई नमन वन्दन गर्नुको सट्टा उनीहरू जस्तो बन्नको लागि दैवीगुण धारण गर्नु छ।
- २) सृष्टिको बीजरूप बाबा र उहाँका चैतन्य रचनालाई बुझेर ज्ञानी बन्नु छ, यस ज्ञानभन्दा ठूलो कुनै ज्ञान हुन सक्दैन, यसै नशामा रहनु छ।

वरदान:- कम्बाइन्ड रुपको सेवाद्वारा आत्माहरूलाई समीप सम्बन्धमा ल्याउने कम्बाइन्ड रुपधारी भव

केवल आवाजद्वारा सेवा गरेको हुनाले प्रजा बन्दै गइरहेका छन्, आवाजदेखि परको स्थितिमा स्थित भएर फेरि आवाजमा आऊ, अव्यक्त स्थिति अनि फेरि आवाज- यस्तो कम्बाइन्ड रुपको सेवाले वारिस बनाउँछ। आवाजद्वारा प्रभावित भएका आत्माहरू अनेक आवाज सुनेपछि प्रभावमा आउँछन् तर कम्बाइन्ड रुपधारी बनेर कम्बाइन्ड रुपको सेवा गर्नु भन्ने उनीहरूमा कुनै पनि रुपको प्रभाव पर्न सक्दैन।

स्लोगन:- साधनहरूमा बेहदको वैराग्य वृत्तिको साधना कम हुन नदेऊ।

डबल लाइट स्थितिको अनुभव

(१४) कर्मयोगी बनेर हर कार्यलाई कुशलता र सफलता पूर्वक गर्दै चिन्तामुक्त स्थितिको अनुभव गर। अब चिन्तालाई छोडेर कर्मयोगी बनेर कार्य गर। खुशी-खुशीले कमाएको पैसाले खुशी दिलाउँछ र खुशीको खुराकले सदा बेफिक्र डबल लाइट स्थितिको अनुभव गराउँछ।